

N:o 120.

Af Herr Åke Andersson: Angående ändringar i gällande konkurslag.

Huru obehagligt det än må vara att gång efter annan framkomma till Riksdagen med ett och samma förslag, så finns det likväl ett och annat skäl, som talar för en sådan återkomst. Då jag nu tillåter mig att åter upptaga och för Riksdagen framlägga min vid tvänne sistförflutna riksdagar väckta motion angående tillsättande af rättens ombudsman i konkurser, hvilken sednare motion igenfinnes under N:o 208 i Bihanget för sistlidne Riksdag, så är det tvänne skäl, som manna mig dertill, det första är den allmänna klagan bland folket i orten, att i konkurser för utfäendet af sin ofta nog ringa utdelning belastas med ett stort arfvode, hvilket — man må resonnera derom hur som helst — skulle i många konkurser blifva icke allenast en tredjedel utan snarare hälften mindre, om förvaltningen finge ensamt af gode män och sysslomän öfvertagas, ty, såsom jag i mina förra motioner derom anför, har erfarenheten ofta visat, att sysslomännen fått göra flera resor till rättens ombudsman långa vägar och ofta nog återvända med oför rättadt ärende, och då detta är ganska vanligt, följer af sig sjelf att sysslomännen måste beräkna sig och äfven tillerkännas ett större arfvode än om de sjelfve fingo hafva bestyret. Det måste således icke vara för mycket begärt, att borgenärerna fingo ega sin frihet att utse eller låta utse en rättens ombudsman, om de ansågo att denne vore för förvaltningen behöflig eller, om så icke vore, vara derifrån befriade. Det andra skälet för mitt återkommande, är den pluralitet, som vid omröstningen för bifall till mitt förslag i Andra Kammaren vid sistlidne riksdag gjorde sig gällande. Således tillåter jag mig på de skäl, som jag här anför, jemte hvad jag i mina förra motioner har åberopat äfvensom

vensom hvad under diskussionen i denna Kammare af flere talare blifvit för bifall uttaladt, hvilket igenfinnes i Andra Kammarens protokoll 2:dra bandet pag. 8—14 för sistlidne riksdag. Ännu en gång får jag vördsamt föreslå, det Riksdagen för sin del ville besluta och hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhålla om den förändring eller tillägg i konkurslagen,

att vid sammanträde i konkurser för utseende af gode män det måste stå borgenärerne fritt att, såvida alla derom blifva ense, sjelfve bestämna om de anse Rättens ombudsman vara för boets förvaltning behöflig, eller i motsatt fall öfverlemna uppdraget ensamt åt gode män och sysslomän.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1871.

Åke Andersson.

HäruTi instämma:

A. Andersson,
från Wermland.

J. W. Lundqvist.

P. Sahlström.

Olof Olsson i Mosstokan.